

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobců: 1) J. P.
bytem X
2) R. P. V.
bytem X
oba právně zastoupeni advokátkou Mgr. Evou Lachmannovou LL.M.
sídlem Slavětínská 1146/39, Praha – Klánovice

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské nám. 196/1, 601 67 Brno

za účasti: **Ing. Mgr. D. K.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2020, č. j. MMB/0449846/2020, sp. zn. OUSR/MMB/0366611/2020

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 22. 10. 2020, č. j. MMB/0449846/2020, sp. zn. OUSR/MMB/0366611/2020, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 19 165 Kč k rukám Mgr. Evy Lachmannové LL.M., advokátky, sídlem Slavětínská 1146/39, Praha – Klánovice, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobci se žalobou ze dne 17. 12. 2020 doručenou zdejšímu soudu téhož dne domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2020, č. j. MMB/0449846/2020, sp. zn. OUSR/MMB/0366611/2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), zamítl odvolání žalobců směřující proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno – sever (dále jen „stavební úřad“) ze dne 27. 8. 2019, č. j. MCBSev/035985/19, sp. zn. STU/04/023977/19/Bura (dále jen „dodatečné stavební povolení“) jako nepřipustné.

II. Obsah žaloby

2. Žalobci se teprve až v rámci společného řízení o změně stavby přístavbou na sousedním pozemku dozvěděli ve vztahu ke stavbě na sousedním pozemku (ve spoluvlastnictví osoby zúčastněné na řízení a MUDr. T. T.), že jí bylo vydáno dodatečné stavební povolení na stavební úpravy pro zřízení 5 bytových jednotek. Nebyli však účastníky tohoto řízení o dodatečném povolení stavby. Stavební úřad jim rovněž odepřel přístup do správního spisu, čímž byla omezena jejich procesní práva. Proto podali proti dodatečnému stavebnímu povolení odvolání. Odvolacím námitkám však žalovaný věnoval toliko jeden odstavec, blíže se jimi nezabýval, pročez je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
3. Dále se domnívají, že jim svědčí účastenství v řízení o dodatečném povolení stavby ve smyslu § 109 písm. e) stavebního zákona. Každá stavba s sebou nese riziko hluku či prachu, a to platí i pro rekonstrukci. V tomto směru není podstatné, že se dodatečně povolená stavba týká vnitřních stavebních úprav, protože rozsah povolené stavby a změna rodinného domu na bytový dům o pěti bytových jednotkách ústí v imise stavebních prací, které překračují interiér stavby, ostatně i s ohledem na související terénní úpravy, které jsou se zkapacitněním stavby spojeny (mj. vybudování parkovacích míst). Provádění stavby je rovněž spojeno se zvýšenou dopravní zátěží v území, které je již nyní z důvodu blízkosti centra dopravně nadprůměrně zatížené. K tomu se žalobci cítí dotčeni rovněž samotným stavebním záměrem, žalovaný měl vyložit § 109 písm. e) stavebního zákona s přihlédnutím k § 114 odst. 1 stavebního zákona. Řízení o dodatečném povolení stavby navíc představuje jedinou možnost, kdy mohou žalobci uplatnit námitky proti provádění, ale také proti dopadům stavby na dotčené území a významné změně poměrů v lokalitě, přímo zasahujících do vlastnického práva žalobců. Dojde k narušení soukromí, zhoršení podmínek užívání nemovitosti ve vlastnictví žalobců, či zásahu do pohody bydlení a kvality prostředí v důsledku zvýšené dopravní zátěže. Dodatečně povolená stavba je rovněž v rozporu s územním plánem města Brna, vykládaném ve světle Principů územního rozvoje městské části Brno – sever. Žalovaný proto nesprávně dovodil, že vlastnická práva žalobců nemohou být dotčena prováděním stavby, protože se jedná pouze o rekonstrukci.

Ani žalovaný nenapravil zásah do práv žalobců spočívající v neumožnění nahlédnout do celého spisového materiálu týkajícího se dodatečného stavebního povolení.

4. Závěrem žalobci akcentovali účelovost postupu osoby zúčastněné na řízení s cílem od počátku legalizovat záměr, který by v řádném územním a stavebním řízení a posouzení vcelku nemohl být schválen.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný se k žalobnímu návrhu vyjádřil podáním ze dne 27. 8. 2021. Ve věci je rozhodující, zda žalobcům svědčí účastenství v řízení o dodatečném povolení stavby. Po provedeném řízení žalovaný dospěl k závěru, s ohledem na rozsah prováděných udržovacích prací a stavebních úprav (nijak nebyl ovlivněn objem stavby a zůstal zachován způsob využití stavby), že tomu tak není. Provádění stavby nenaruší nepřiměřeně vlastnické právo žalobců. Na užívání domu a zahrady žalobců nemá stavba žádný konkrétní dopad. Žalobcům tak nebylo možné přiznat postavení účastníka řízení, proto jejich odvolání zamítl jako nepřípustné.

IV. Další procesní vyjádření

6. Podáním ze dne 23. 2. 2022 osoba zúčastněná na řízení oznámila, že hodlá v dané věci uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.

V. Posouzení věci krajským soudem

7. Na základě včas podané žaloby Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2, věta první, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**. O žalobě soud rozhodl, aniž by nařizoval jednání, za splnění podmínek vyplývajících z § 51 s. ř. s.
8. Předně se krajský soud zabýval žalobci vznesenou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť se jedná o tak závažnou vadu, že se jí soud musí zabývat z úřední povinnosti nad rámec dalších uplatněných žalobních námitek. Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu správním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci, kdy nepřezkoumatelné rozhodnutí prostě nelze věcně přezkoumat.
9. V této souvislosti je klíčové zdůraznit, že napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobců zamítnuto pro nepřípustnost.
10. Podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán opožděné nebo nepřípustné odvolání zamítne. V rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřípustnost se věcně nezabývá podaným odvoláním, posuzuje pouze skutečnosti odůvodňující či prokazující jeho opožděnost nebo nepřípustnost.
11. Otázkou soudního přezkumu rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřípustnost se Nejvyšší správní soud již opakovaně zabýval. V rozsudku ze dne 24. 10.

2013, č. j. 5 As 17/2013-25, v této souvislosti konstatoval: „Obecně platí, že v případě rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost se odvolací orgán věcně nezabývá podaným odvoláním, posuzuje pouze jeho včasnost nebo přípustnost. Odvolací orgán, který dospěje k závěru, že se jedná o opožděné nebo nepřipustné odvolání, tedy neprovádí přezkum odvoláním napadeného rozhodnutí správního orgánu nad rámec toho, že se z moci úřední zabývá otázkou, zda opožděné nebo nepřipustné odvolání neposkytuje podnět pro obnovu řízení nebo pro změnu či zrušení pravomocného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně mimo odvolací řízení. V žádném případě však již takové pravomocné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (na rozdíl od odvolacího rozhodnutí dle § 59 starého správního řádu, resp. nyní dle § 90 nového správního řádu) netvoří jednotu s rozhodnutím nadřízeného správního orgánu, jímž je odvolání směřující proti tomuto pravomocnému rozhodnutí zamítnuto dle § 60 starého správního řádu (resp. nyní dle § 92 nového správního řádu) jako opožděné nebo nepřipustné (aniž by ovšem bylo odvoláním napadené rozhodnutí zároveň potvrzeno).

Těmito skutečnostmi je vymezen i rozsah soudního přezkumu. V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného je tudíž správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání, a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřipustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto rozhodnutí odvolacího orgánu zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 105, www.nssoud.cz, nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 112, ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007 - 111, a ze dne 23. 12. 2009, č. j. 5 As 105/2008 - 135, dostupné na www.nssoud.cz).“

12. Za této procesní situace (zamítnutí odvolání pro nepřipustnost) nelze žalovanému vytýkat to, že se nezabýval věcnými námitkami žalobců ve vztahu k dodatečnému stavebnímu povolení, neboť pro meritorní posouzení jednotlivých odvolacích námitek žalobců neměl prostor. Pokud dospěl k závěru, že je jimi podané odvolání nepřipustné, postupoval žalovaný správně, nezabýval-li se námitkami rozporujícími důvody pro dodatečné stavební povolení. Napadené rozhodnutí proto zdejší soud neshledal nepřezkoumatelným a související žalobní námitka, žalobci poměrně rozsáhle rozvedena, je nedůvodná.
13. Krajský soud se v dalším kroku, v souladu s výše citovanou judikaturou, zabýval tím, zda odvolání žalobců bylo žalovaným správně posouzeno jako nepřipustné.
14. V této souvislosti lze ze správního spisu připomenout, že osoba zúčastněná na řízení nejprve ohlásila záměr nazvaný „změna stavby stavebními úpravami pro zřízení 5 bytových jednotek v bytovém domě X, č. p. X na pozemku p. č. X v k. ú. X“ Stavební úřad provedl dne 17. 5. 2019 kontrolní prohlídku, při které zjistil, že stávající stav budovy uvedený v dokumentaci přiložené k žádosti o ohlášení stavby byl v rozporu s dispozičním řešením stavby dohledaným v podkladech ze spisovny stavebního úřadu. Konkrétně byly zjištěny úpravy v 1. nadzemním podlaží prováděné bez povolení/souhlasu stavebního úřadu.
15. Dne 4. 6. 2019 stavební úřad zahájil řízení o odstranění stavby, následně dne 8. 7. 2019 toto řízení přerušil, neboť osoba zúčastněná na řízení požádala o dodatečné povolení stavby (předmětných stavebních úprav). Posléze dospěl stavební úřad k závěru, že uskutečněním

požadované stavby nebo jejím užíváním nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy. Stavba není v rozporu s § 129 odst. 3 stavebního zákona, neboť dochází pouze k vnitřním úpravám, nemění se tak objem budovy a zároveň nedochází ke změně v užívání objektu, který bude nadále sloužit pro bydlení. Stavba není prováděna nebo provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem (bylo doloženo souhlasné stanovisko odboru památkové péče). Na základě všech uvedených skutečností proto stavební úřad vydal dodatečné stavební povolení.

16. Žalobci nebyli účastníky řízení o odstranění stavby, ani řízení o dodatečném povolení stavby. O dodatečném stavebním povolení se dozvěděli až z oznámení o zahájení řízení o změně stavby před dokončením přístavbou, kterou osoba zúčastněná na řízení hodlá realizovat. Po zjištění této skutečnosti podali odvolání jako opomenutí účastníci řízení o dodatečném povolení stavby s námitkami obdobnými jako v nyní projednávaném žalobním návrhu. Žalovaný však dospěl k závěru, že vlastnická práva vlastníků sousedních pozemků a staveb na nich (tj. i žalobců) nejsou prováděním stavby přímo dotčena, neboť se jedná pouze o rekonstrukci stávajícího jednopodlažního částečně podsklepeného objektu X s obytným podkrovím v rozsahu udržovacích prací a stavebních úprav, jehož objem (vyjma odstranění dřevěných prvků na uliční a západní fasádě) a využití (stavba pro bydlení) se nemění. Navíc realizace stavby probíhá již více než rok, přičemž žalobci tuto skutečnost zjistili až z oznámení o zahájení řízení o změně stavby před dokončením. Jelikož nebyla naplněna jedna ze zákonných podmínek pro přiznání účastenství v řízení o dodatečném povolení stavby podle § 109 písm. e) stavebního zákona, zamítl podané odvolání jako odvolání nepřipustné.
17. Již výše krajský soud citoval ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu, z něhož vyplývá, že nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítá, přičemž se zabývá toliko podmínkami nepřipustnosti takto podaného odvolání.
18. Pro posouzení toho, zda odvolání žalobců je či není přípustné, je klíčové posouzení toho, zda by žalobci měli být účastníky řízení o dodatečném povolení stavby či nikoliv.
19. Řízení o dodatečném povolení stavby je upraveno v § 129 odst. 2 a 3 stavebního zákona. Podání žádosti o dodatečné povolení stavby má za následek přerušování řízení o odstranění stavby zahájené z moci úřední. Z předmětných ustanovení dále vyplývá, že jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel o dodatečné povolení stavby předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.
20. Z výše uvedeného popisu předmětné stavby, k níž bylo dodatečné stavební povolení vydáno, je zřejmé, že touto nedochází ke změně oproti územnímu rozhodnutí, nedochází ani k posuzování umístění stavby. Účastenství v takovém řízení tak bude posuzováno dle § 109 stavebního zákona.

21. Účastníky řízení podle § 109 stavebního zákona jsou a) stavebník; b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem; c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno; d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena; e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno; f) ten, kdo má k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno.
22. V případě žalobců tak v úvahu připadá naplnění podmínky dle § 109 písm. e) stavebního zákona, tj. vlastnictví sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být vlastnické právo vlastníka takového pozemku prováděním stavby přímo dotčeno.
23. Ze správního spisu a ostatně i z tvrzení samotných účastníků je nesporné, že žalobci jsou vlastníky sousedního pozemku nebo stavby na něm. První podmínka pro přiznání účastenství v předmětném řízení o dodatečném povolení stavby by tak byla naplněna. Nicméně je potřeba zkoumat rovněž existenci druhé podmínky, tj. potencialitu přímého dotčení jejich vlastnického práva prováděním předmětné stavby. Při tomto posouzení krajský soud zohlednil veškeré skutečnosti plynoucí ze správního spisu.
24. Předně se jedná o charakter záměru, k němuž bylo dodatečné stavební povolení vydáno. Předmětný dům ve spoluvlastnictví osoby zúčastněné na řízení (stavebník v řízení o dodatečném povolení stavby) byl původně vícegeneračním rodinným domem, jehož stavebními úpravami a udržovacími pracemi mělo dojít ke změně na bytový dům s celkově 5 bytovými jednotkami. To plyne mj. z dodatečného stavebního povolení [viz „navržený počet bytových jednotek 5“ a „v objektu je navrženo 5 bytových jednotek, v 1. NP 3 (2 x 1+kk, 1 x 2+kk), v 2. NP (obytném podkroví) 2 (2 x 2+kk)], statického posudku z října 2018 či protokolu z kontrolní prohlídky dle § 133 stavebního zákona ze dne 17. 5. 2019, č. j. MCBSev/016654/19, sp. zn. STU/04/014887/19/Bura (v rámci popisu zjištěného stavu bylo mj. konstatováno, že „stavba dle původní dokumentace byla vícegenerační RD, nebyla členěna na bytové jednotky“, k čemuž osoba zúčastněná na řízení uvedla, že v domě vždy bydlely cca 3-4 rodiny, což může doložit příslušnými jmény).
25. Dále je nutné zohlednit konkrétní stavební úpravy a udržovací práce, které se uskutečnily. Jednalo se o vnitřní, ale i vnější úpravy, konkrétně odstranění dřevěné verandy, provedení půdní vestavby se střešním oknem, výměna podlah, výměna oken, posílení krovu, nové rozvody, odstranění balkonu v uličním průčelí či dozdění části fasády. Jednotlivě provedené úpravy a práce plynou rovněž z označení záměru uvedeného v závazném stanovisku odboru památkové péče Magistrátu města Brna ze dne 29. 5. 2019, č. j. MMB/0215891/2019, sp. zn. OPP/MMB/0158631/2019/4, dle něhož se jednalo o záměr: „„Oprava a modernizace objektu bydlení“ – udržovací práce, stavební a dispoziční úpravy, odstranění zimní zahrady a balkonu, provedení půdní vestavby se střešním oknem, výměna podlah, dozdění části fasády, výměna oken, posílení krovu, výměna krytiny a klempířských prvků, repase dřevěných prvků, nové rozvody ZTI.“
26. Součástí spisového materiálu je rovněž rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-sever, ze dne 26. 6. 2019, č. j. MCBSev/026184/19, sp. zn. STU/04/014751/19/Chri, jímž bylo povoleno zřízení sjezdu na parkovací plochu v předzahrádce rodinného domu

Muchova č. o. 11. Vybudování 2 nových odstavných stání na pozemku osoby zúčastněné na řízení v předzahrádce bytového domu včetně nového sjezdu a oplocení bylo ostatně podmiňující investicí pro vydání dodatečného stavebního povolení (viz s. 2 dodatečného stavebního povolení).

27. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem krajský soud dospěl k závěru, že v souzené věci mohlo být vlastnické právo žalobců jako vlastníků sousedního pozemku nebo stavby na něm přímo dotčeno prováděním stavby. Lze především poukázat na charakter provedených změn, které jsou natolik zásadní, že jejich výsledek potenciálně může zasáhnout do vlastnického práva sousedů, a to především s ohledem na změnu rodinného domu v bytový dům s více bytovými jednotkami. Pro potencialitu dotčení práv žalobců dále svědčí vybudování nových odstavných stání, které ve spojení se zřízením bytových jednotek může znamenat obývání domu i přilehlého pozemku vyšším počtem osob, čímž může být vlastnické právo žalobců hypoteticky dotčeno. Krajský soud připomíná, že při posouzení účastenství v řízení je ve smyslu výše citovaného ustanovení § 109 stavebního zákona stěžejní potencialita, tj. možnost dotčení vlastnického práva sousedů [viz „(...) může-li být vlastnické právo vlastníka takového pozemku prováděním stavby přímo dotčeno“], nikoliv to, zda k přímému dotčení následným prováděním stavby skutečně dojde. Správní orgány proto měly žalobce považovat za účastníky řízení o dodatečném povolení stavby. Svým opačným závěrem se naopak dopustily pochybení.
28. Ve vztahu k „přímému dotčení“ krajský soud poukazuje na závěry Nejvyššího správního soudu učiněné v rozsudku ze dne 19. 6. 2009, č. j. 5 As 67/2008-111, dle něhož „[p]římým dotčením lze nepochybně rozumět především dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod., tj. různé imise (§ 127 odst. 1 obč. zák.). Imisemi se obecně rozumí výkon vlastnického práva, kterým se zasahuje do cizího vlastnického nebo jiného práva nad míru přiměřenou poměrům (viz shora citované ustanovení obč. zák. podle kterého: „Vlastník věci se musí zdržet všeho, čím by nad míru přiměřenou obtěžoval jiného nebo čím by vážně ohrožoval výkon jeho práv... Nesmí ... nad míru přiměřenou poměrům obtěžovat sousedy hlukem, prachem, poplškem, kouřem, plyny, parami, pachy, ... stíněním a vibracemi ...“). Přímým dotčením sousedních nemovitostí může být např. jejich dotčení zvýšenou intenzitou dopravy v místě stavby vzhledem k jejímu účelu.“
29. Pokud žalovaný ve své argumentaci uvádí, že se objem a využití domu nemění, pomíjí při této argumentaci právě skutečnost, že předmětnými stavebními úpravami a udržovacími pracemi dochází ke změně využití domu z rodinného domu na bytový dům s více bytovými jednotkami. Uvádí-li, že provádění stavby nenaruší nepřiměřeně vlastnické právo žalobců, jde o úvahu již následného posouzení případných námitek žalobců jako účastníků řízení o dodatečném povolení stavby, nicméně podstatou sporu je již to, zda žalobci těmito účastníky být měli, pro což je klíčové posoudit potencialitu dotčení vlastnického práva žalobců v důsledku provádění předmětného záměru (nikoliv to, zda provádění záměru přiměřeně či nepřiměřeně do vlastnického práva zasahuje).
30. Na závěru soudu nemůže ničeho změnit ani to, že si žalobci „nevšimli“ provádění stavebních úprav a udržovacích prací realizovaných na základě dodatečného stavebního povolení déle než rok a toto zjistili až v rámci řízení o plánované přístavbě této stavby.
31. Pro úplnost však krajský soud zdůrazňuje, že svým konstatováním nepředjímá následné posouzení jednotlivých námitek žalobců v rámci řízení o dodatečném povolení stavby,

neboť posouzení jejich důvodnosti či nedůvodnosti ve vztahu k následnému vydání dodatečného stavebního povolení bude na správních orgánech.

32. Závěrem se soud vypořádá také se zbylou žalobní argumentací. Pokud žalobci poukazují i na odepření přístupu ke správnímu spisu, toto souvisí s jejich postavením v řízení o dodatečném povolení stavby, v rámci něhož nebyli stavebním úřadem považováni za účastníky řízení a žalovaný je neshledal ani za tzv. opomenuté účastníky. Nahlížení do spisu upravuje § 38 správního řádu, dle jehož odst. 5 se při odepření nahlížení do spisu či jeho části vydává usnesení. Proti takovému usnesení žalobci měli k dispozici opravný prostředek a bylo na nich, zda tohoto využijí, přičemž přezkum tohoto postupu není předmětem projednávané věci. Soud nepřisvědčil ani tvrzení žalobců o účelovosti postupu osoby zúčastněné na řízení, kterou žalobci nikterak neprokázali. Toto jejich tvrzení zůstalo v rovině tvrzení.

VI. Shrnutí a náklady řízení

33. S ohledem na vše shora uvedené dospěl krajský soud k závěru, že žalobci měli být považováni za účastníky řízení o dodatečném povolení stavby, neboť prováděním předmětného záměru může dojít k přímému dotčení vlastnického práva žalobců. Napadené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobců zamítnuto jako nepřípustné, proto nebylo vydáno v souladu se zákonem. Soudu tedy nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude správní orgán vázán právním názorem zdejšího soudu dle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s.
34. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšným žalobcům přísluší právo na náhradu nákladů řízení spočívající v náhradě nákladů za právní zastoupení advokátem a za zaplacený soudní poplatek. Na náhradě nákladů za právní zastoupení advokátem přísluší dle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, v platném znění [tarifní hodnota dle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu], odměna za 2 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí a příprava právního zastoupení, sepsí žaloby), a to za každý tento úkon částka ve výši 3 100 Kč [§ 7 bod 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu]. Podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu jde-li o společné úkony při zastupování nebo obhajobě dvou nebo více osob, náleží advokátovi za každou takto zastupovanou nebo obhajovanou osobu mimosmluvní odměna snižená o 20 %. Náhrada hotových výdajů činí za každý učiněný úkon podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu 300 Kč. Náhrada nákladů za právní zastoupení tak činí částku 13 165 Kč. Dále pak žalobcům náleží zaplacený soudní poplatek ve výši 6 000 Kč. Celkově tak žalobcům na náhradě nákladů řízení přísluší částka ve výši 19 165 Kč, kterou je žalovaný povinen uhradit v soudem stanovené třicetidenní lhůtě. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost, proto jí žádné právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační

stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. května 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu